

Hvorvidt den saaledes paaførte Konkurrence kun er fra Lande, hvis Forhold i den Grad adskiller sig fra Forholdene i Storbritannien, at den betegnes som unfair. Herved forstaas særlig Valutaforringelse, Eksportpræmier eller deslige og ringere Arbejdsbetingelser.

Hvorvidt den nødstedte engelske Industri drives med fornøden Effektivitet og Økonomi, og

Hvorvidt den maa anses for at være af væsentlig Betydning.

De saaledes opstillede Punkter, som Kommissionen skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, maa ikke opfattes som egentlige Betingelser, men skal tjene til Vejledning ved Undersøgelsen.

I Henhold til Forslag fra Kommissionen blev der ved Finansloven for 1925—26 paalagt Kniplinger og Broderi en Afgift af $33\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien i 5 Aar. Den 22. December 1925 indførtes en forhøjet Told i 5 Aar paa Glødenet, motiveret ved, at denne Industri tæller 1600 Arbejdere, og at Lønningerne og Generalomkostningerne i Tyskland er lavere end i England. Ved samme Lov indførtes en Afgift af $33\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien i 5 Aar for Skind- og Stofhandsker, færdige og ufærdige, væsentligst motiveret ved, at Importpriserne ligger lavere end dem, hvortil Varer af lignende Art med Fordel kan fremstilles i Storbritannien, at Arbejdsvilkaarene er ringere paa Kontinentet, og at de udenlandske Fabrikker paa Grund af Nedskrivninger, muliggjort ved Valutaens Despreciering, arbejder med lavere Generalomkostninger. Lignende Motiveringer ledsagede de af Kommissionen foreslaaede Forslag om Ekstra-Afgifter for visse Arter af Knivmedevarer og Indpakkingspapir, der glemmedes henholdsvis i 1925 og 1926.

Derimod nægtede Kommissionen at anbefale Andragender om Toldbeskyttelse for visse Trikotagevarer af Uld og Bomuld, for Varer, fremstillede helt eller delvis af Uld eller Haar, og for ikke-støbte emaillede Varer.

Kolonierne.

Kanada, der allerede i 1903 havde værnet sig mod den Dumping af Jernbanskiner, der notorisk fandt Sted fra den nordamerikanske Jern- og Staaltrust, ved at paalægge en Ekstratold af 7 Dollars pr. Ton paa disse Varer, indførte ved Lov 10. August 1904 en almindelig Bestemmelse, hvorefter Guvernøren bemyndiges til at paalægge en Ekstraafgift i Tilfælde:

1) hvor en Vare sælges til Kanada til en Fob-Pris, der ligger under den gangbare Markedspris i Produktionslandet for denne Vare paa Udførselstiden,

2) og under Forudsætning af, at lignende Varer fremstilles i Kanada.

Dog kan der gøres Undtagelser, hvor den under 1) omtalte Prisforskel kun udgør en ringe Del af Markedsprisen.

For at undgaa Omgaaelser fastsættes særlige Regler for Konsignationsvarer.

Australien indførte i 1905 den saakaldte „Australian Preservation Act“, hvorved Justitsministeren bemyndiges til med Parlamentets efterfølgende Billigelse at træffe særlige Foranstaltninger (Indførselsforbud eller særlige Betingelser for Indførselen) i Tilfælde:

1) hvor en Vare sælges til Australien til en Pris, der ikke medfører nogen Fortjeneste over Markedsprisen i Udførselslandet eller andet Udland,

2) hvor dette sker i den Hensigt at skade den australske Konkurrence paa en Maade, der maa betegnes som unfair,

3) og hvor det paafører en villedet og almenyttig australsk Industri Skade.

I 1921 vedtoges den nugældende Industries Preservation Act, hvor det bestemtes, at en Ekstratold kan paalægges:

1) hvor en Vare er solgt til Australien til en Fob-Pris, der er lavere end den gangbare Markedspris til hjemligt Forbrug i Produktionslandet paa Afskibningens Tid, medmindre denne Vare kun fremstilles i ringe Mængder i Australien, eller Prisforskellen kun udgør 5 pCt. (i særlige Tilfælde 10 pCt.),

2) hvor en Eksportvare er solgt under rimelig Pris, hvorved forstaas Produktionsprisen med Tillæg af 20 pCt.